

ת"פ 56754/10/20 - מדינת ישראל נגד אליעד בן שיטרית

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 56754-10-20 מדינת ישראל נ' בן שיטרית

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

בעניין: מדינת ישראל
נגד

המאשימה
הנאשם
אליעד בן שיטרית
ע"י ב"כ עו"ד גיל משה

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות שעניינן החזקת סם שלא לשימוש עצמי בלבד, לפי סעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים); הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 (להלן - פקודת התעבורה); וכן נהיגה ללא ביטוח, לפי סעיף 2א' לפקודת ביטוח רכב מנוע [נוסח חדש], תשל"ל-1970.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 21.4.20 נהג הנאשם ברכב למרות שהיה פסול לנהיגה. כאשר סימן לו שוטר לעצור בצד הדרך, האיץ נהיגתו נמלט מהמקום. ניידת משטרה דלקה אחריו אך הוא נטש הרכב ונמלט מהמקום רגלית עד אשר נתפס על ידי שוטר. במעמד זה נמצא כי הוא מחזיק סם מסוג קנבוס במשקל של כ-93 גר' נטו וזאת שלא לשימוש עצמי בלבד.

3. להשלמת התמונה יצוין כי הודאת הנאשם באה אגב הסדר טיעון במסגרתו הוסכם שיופנה לקבלת תסקיר שלא יחייב את הצדדים. כן הוסכם שהמאשימה תטען לעונש מאסר בן 9 חודשים, הכולל הפעלת מאסר מותנה, וזאת בעבודות שירות ככל שיימצא מתאים, ואילו ההגנה תוכל לטעון באופן חופשי.

תסקירי שירות המבחן

4. שירות המבחן הגיש מספר תסקירים על אודות הנאשם. בתסקירים נסקרו בהרחבה נסיבות חייו ומטעמים של שמירה על פרטיותו לא ארחיב. עם זאת אתאר כי הנאשם תיאר שימוש בסמים מגיל צעיר וזאת בשל אירועים קשים ובצד זאת ניסיונות גמילה. כן צוין שהנאשם שוחרר מהצבא לאחר זמן קצר בשל חוסר התאמה, החל לעבוד ופתח עסק בגיל צעיר. כיום, עושה הנאשם שימוש בקנביס רפואי על פי מרשם וזאת בשל כאבים מהם הוא סובל. שירות המבחן

שילב את הנאשם בטיפול קבוצתי והדיונים נדחו מעת לעת על מנת לבחון את שיתוף הפעולה שלו. בתחילה צוין כי שיתוף הפעולה חלקי וכי הנאשם מתקשה לערוך התבוננות מעמיקה פנימה לסיבות שהביאוהו למצבו. עם זאת, בתסקיר האחרון צוין כי הנאשם המשיך בטיפול הקבוצתי והשתתף בצורה פעילה בכל המפגשים שנקבעו. שירות המבחן התרשם כי הוא נמצא בעיצומו של טיפול משמעותי שמסייע לו לזהות מצבי סיכון וכי הוא מחויב להליך הטיפול. בבואו להמליץ על העונש שיש להטיל על הנאשם ציין שירות המבחן התלבטות רבה הנובעת מחומרת העבירות והעבר התעבורתי. עם זאת בסופו של יום המליץ להימנע מהטלת עונש מוחשי, ולו בעבודות שירות, לאור האפשרות שהדבר יגרום לרגרסיה בתפקודו ובהליך השיקום והמליץ להאריך את המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו בצד צו מבחן וקנס.

טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה הפנה לחומרת עבירות ולסיכון שגרמו למשתמשי הדרך. נטען כי העבירות בוצעו בלב עיר וכי הנאשם לא רק נהג בפסילה, אלא אף נמלט משוטרים וכאשר נתפס נמצא מחזיק סם שלא לשימוש עצמי. כן הפנתה המאשימה לעברו התעבורתי של הנאשם ולעובדה שהיה תלוי ועומד נגדו עונש מאסר מותנה וכן פסילה מותנית שלא היה בהם להרתיעו. בהתייחס להמלצת שירות המבחן טענה המאשימה שהיא אינה הולמת נכונה את נסיבות המקרה וזאת חרף העובדה שהנאשם עבר הליך טיפולי. לאור כך ביקשה המאשימה להפעיל את המאסר המותנה ולהטיל על הנאשם עונש כולל של 9 חודשי מאסר בעבודות שירות באם יימצא מתאים וכן להפעיל פסילה מותנית במצטבר לעונש פסילה בגין תיק זה וכן ענישה נלוות.

6. הסנגור טען כי העבירה בוצעה חמישה ימים לפני סיום תקופת הפסילה וכי חלף מאז זמן לא מבוטל. עוד הרחיב הוא בתיאור ההליך הטיפולי שעבר הנאשם וטען כי מדובר בהליך מעמיק שהביא לשינוי משמעותי וכי הנאשם אף מצוי בזוגיות ועתיד להינשא בקרוב. כן נטען שעברו הפלילי של הנאשם נקי, מאז העבירה לא נפתח נגדו תיק נוסף וכי הוא בעל עסק וענישה מוחשית עלולה לפגוע בו כלכלית. לאור כך עתר הסנגור לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהאריך את המאסר המותנה. כן עתר הוא להאריך גם את הפסילה המותנית ולא להטיל פסילה לאור כך שהנאשם זקוק לרכבו לצורך עבודתו.

7. הנאשם הביע צער על העבירות, הסביר את אורח חייו בתקופה זו וטען שהוא מצוי היום במקום אחר. כן טען שהוא זקוק לרכב לצורך עבודתו.

קביעת מתחם העונש

8. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש לעבירות התעבורה ומתחם נפרד ליתר העבירות. ההגנה לא התייחסה לשאלת המתחמים כלל. דעתי היא שיש לקבוע מתחם ענישה אחד לכלל העבירות, שכן יש לראותן כאירוע אחד וזאת על-פי מבחן הקשר ההדוק. מדובר בעבירות הקשורות האחת לשנייה והן מהוות יחדיו מעשה עברייני שלם אחד (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). עם זאת אביא כמובן בחשבון את ריבוי העבירות

ומהותן לצורך קביעת גבולות המתחם (דנ"פ 2999/16 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (22.5.2016)).

9. ביחס לערכים בהם פגע הנאשם במעשיו אציין כי בכל הנוגע לעבירה שעניינה נהיגה בזמן פסילה, אזי מדובר בסיכון שלומם של משתמשי הדרך, כמו גם פגיעה בחובת הציות להוראות בית המשפט (ראו: רע"פ 1483/19 **ליפשיץ נ' מדינת ישראל** (6.3.2019); רע"פ 665/11 **אבו עאמר נגד מדינת ישראל** (24.1.2011)). ביחס לערכים שנפגעו עת נמלט הנאשם מהשוטרים, אזי מדובר בסיכון משתמשי הדרך, וכן פגיעה בעקרון שלטון החוק וביכולתה של המשטרה למלא את תפקידה כראוי (ע"פ 9878/09 **מדינת ישראל נ' רמי מוסא** (20.9.2010); עפ"ג 4794-12-15 **מדינת ישראל נ' זבידאת** (10.1.2016)). ביחס לעבירת הסמים, אזי מדובר בפגיעה בביטחון הציבור ושלומו. הסכנות הטמונות בהחזקת סם, לא כל שכן שלא לשימוש עצמי בלבד, ידועות ואין צורך להכביר במילים בדבר הנזקים שעלולים להיגרם לחברה ולפרט. במקרה זה, מדובר בסם מסוג קנביס אך אין להקל ראש בחומרת הדברים (ראו למשל ע"פ 6290/20 **שחר חן נ' מדינת ישראל** (4.2.2021)).

10. בהתייחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה אציין כי הנאשם נהג ברכב כאשר הוא פסול לנהיגה, הוא לא נענה להוראות שוטרים לעצור לבדיקה, האיץ נסיעתו ונמלט מהמקום עד כי השוטרים נאלצו לדלוק אחריו. בשלב מסוים נטש את הרכב ונמלט רגלית עד שנעצר ונמצא כי הוא לא רק נוהג בפסילה, אלא אף מחזיק סמים וזאת שלא לשימוש עצמי. שילוב נסיבות אלו - הפרת החוק בעצם הנהיגה בזמן פסילה; הרהבת העוז להימלט מהשוטרים; והעובדה שהחזיק אגב כך גם סם שלא לשימוש עצמי - מלמד בבירור על חומרה רבה. הסנגור טען כי העבירה בוצעה חמישה ימים לפני סיום תקופת הפסילה והציג את מועד הפקדת הרישיון. ואולם, אף אם הטענה מדויקת (ולא הובאו בפני נתונים מלאים בנושא) אינני סבור שיש לראות בכך משום נסיבה מקלה שכן לפסק הדין יש לציית עד תומו.

11. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אותן עבר הנאשם מגוונת ובעלת מנעד רחב התלוי בין היתר בנסיבותיו המיוחדות של כל מקרה, מהות העבירות, ריבוי, ונסיבותיו האישיות של הנאשם. לצורך הדגמה אפנה לפסק הדין הבאים בעניין מדיניות הענישה בעבירות של נהיגה בזמן פסילה ועבירות נלוות: רע"פ 2516/23 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.4.2023), בו החמיר בית המשפט המחוזי את עונשו של נאשם בנהיגה בזמן פסילה ל-20 חודשי מאסר (תוך הפעלת עונשי מאסר מותנה) ופסילה בת 10 שנים (לאור הוראות סעיף 40א(א)(1) לפקודת התעבורה בדבר פסילה סטוטורית בת 10 שנים). אציין שביטחון השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 7 חודשי מאסר ועד 20 חודשי מאסר; רע"פ 2920/10 **הייב מוחמד נ' מדינת ישראל** (7.5.2020), בו אושר עונש מאסר בן 12 חודשים (אגב הפעלת מע"ת בן חודשיים) לנאשם שהורשע בשתי עבירות של נהיגה בזמן פסילה. עברו התעבורתי של הנאשם היה מכביד; רע"פ 8013/13 **אמיר מסעוד נ' מדינת ישראל** (18.12.2013), בו נידון נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה בפסילה, נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע מעל 12 חודשים ונהיגה ללא ביטוח לשנת מאסר. בית המשפט העליון ציין כי המתחם שקבע בית המשפט לתעבורה, הנע בין 7 חודשי מאסר בפועל ועד 20 חודשי מאסר, הוא "מתחם הולם"; עפ"ת 16663-04-18 **נוג'ידאת נ' מדינת ישראל** (10.5.2018), בו אישר בית המשפט המחוזי מתחם הנע בין מאסר קצר, שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות, ועד 20 חודשי מאסר בפועל, בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, נהיגה בקלות ראש ועבירות נוספות על פקודת התעבורה, (כן ראו בנושא עפ"ת 42874-05-18 **סיסו נ' מדינת ישראל** (4.6.2018)); רע"פ 5244/17 **גבריאל תורג'מן נ' מדינת ישראל** (12.9.2017), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות נהיגה בפסילה, נהיגה ללא ביטוח וללא רישיון ועונשו הוחמר ל-10 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. לנאשם היה עבר תעבורתי רלוונטי. בקשה רשות ערעור שהגיש נדחתה וצוין כי העונש "ראוי ומאוזן".

12. ביחס לעבירת הסמים אפנה לפסקי הדין הבאים: רע"פ 636/21 **ברוך לוי נ' מדינת ישראל** (16.2.2021), בו נידון נאשם שהורשע בהחזקת חשיש במשקל כולל של כ-760 גרם נטו. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל ועל אף תסקיר חיובי שהמליץ על של"צ נגזרו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות; רע"פ 8759/21 **אלעד קסלר נ' מדינת ישראל** (23.12.2021), בו הנאשם הורשע בהחזקת 229 גרם קנבוס והחזקת סכין והוטלו עליו 30 ימי מאסר בעבודות שירות, צו מבחן ועונשים נלווים; ת"פ 51123-01-12 **מדינת ישראל נ' חוטוריאנסקי** (23.3.2014), בו הוטלו על נאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות (הכוללים מאסר מותנה שהופעל), בגין החזקה של כ-100 ג' סם מסוג חשיש. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ל-8 חודשי מאסר בפועל; ת"פ 51933-05-12 **מדינת ישראל נ' בוטבול** (27.3.2014), בו הוטלו על הנאשם חודשיים מאסר בעבודות שירות בגין החזקה של 254 גרם חשיש.

13. לאור כך אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם עבירה זו בנסיבותיה נע בין מאסר למשך מספר חודשים שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בשילוב פסילה בפועל וענישה מותנית וכספית.

קביעת עונשו של הנאשם

14. כפי שצוין לעיל, המאשימה סבורה שיש להפעיל את המאסר המותנה ולהטיל עונש מאסר בן 9 חודשים בעבודות שירות ואילו ההגנה מבקשת להאריך את המאסר המותנה ולהימנע מעונש מוחשי כלשהו וזאת בשל סיכוי שיקומו. אקדים ואומר כי לאחר שבחנתי את מכלול נתוניו של מקרה זה, סברתי שיש מקום להביא בעניינו של הנאשם את סיכויי שיקומו ומשכך להקל עימו, ואולם אין הצדקה לחריגה מהמתחם עד כדי הארכת המאסר המותנה, לא כל שכן הימנעות מהטלת ענישה מוחשית כלשהי. אנמק מסקנתי להלן.

15. מאסר מותנה הוא מאסר שריצויו נדחה. הוא הוטל בגין העבירה הקודמת שעבר הנאשם וכעת מתבקשת הפעלתו בשל עבירה נוספת (רע"פ 2798/06 **דוד ועקנין נ' מדינת ישראל** (16.7.2007)). ככלל, מצווה בית המשפט להפעיל מאסר מותנה אם הורשע הנאשם בעבירה נוספת. בהתאם לסעיף 56(א) לחוק העונשין, רשאי לבית המשפט להימנע מהפעלת המאסר המותנה אם מתקיימים "טעמים מיוחדים שירשמו" וזאת לאחר שהגיע למסקנה שיהיה זה בלתי צודק להפעילו בנסיבות העניין (רע"פ 7391/08 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (14.9.2009)); להלן - עניין **מחאג'נה**). כמו כן על מנת להאריך את המאסר המותנה יש להימנע מהטלת עונש מאסר ולו על תנאי (סעיפים 54 ו-56(א) לחוק העונשין; (רע"פ 1441/14 **האבט חמיס נ' מדינת ישראל** (9.12.2014)).

16. אינני סבור שמתקיימים במקרה זה טעמים המצדיקים שלא להפעיל את המאסר המותנה. העבירות שעבר הנאשם חמורות, כל אחת בנפרד, לא כל שכן בהשתלבותן. הוא נהג כאשר הוא מצוי בפסילה ובכך ביטא זלזול מופגן בחוק, בשלום גופם של משתמשי הדרך ובחובה לציית לפסקי דין של בתי המשפט. הוא אף לא ציית להוראת שוטרים והאיץ נסיעתו. כמו כן הוא החזיק סם שלא לשימוש עצמי. מדובר בצבר עבירות המחייב תגובה עונשית הולמת. בעניין זה ראוי לציין עוד שהנאשם הגיש ערעור על גזר הדין בו הוטל המאסר המותנה ובית המשפט המחוזי קיבל הערעור והקל משמעותית בתקופת הפסילה שהוטלה עליו. עם זאת, כאמור, הוא לא כיבד אף את פסק הדין שהקל עימו ונתון זה

מלמד על האופן בו רואה הוא את חובתו לציית לפסקי דין.

17. עם זאת, נתון משמעותי לבחינת האפשרות להארכת המאסר המותנה הוא המלצת שירות המבחן. באופן עקרוני, "שיקול הדעת הניתן לבית המשפט בהארכת עונש מאסר מותנה מתמקד במצבים שבהם מוצדק לתת לנאשם הזדמנות נוספת לחזור לדרך הישר, כאשר הוא מראה סימנים המניחים יסוד לציפייה כי כך יהיה" (עניין **מחאג'נה**). שירות המבחן ממליץ כאמור על ענישה שיקומית ואף מציין כי עונש בעבודות שירות עלול לגרום לרגרסיה בהליך השיקומי. שירות המבחן הוא הגוף המקצועי האמון של שיקום נאשמים וככלל בית המשפט בוחן את המלצותיו בכובד ראש. עם זאת, מדובר בהמלצה ואין בית המשפט מחויב לקבלה. לדידי, הארכת המאסר המותנה במקרה זה היא תגובה עונשית שאינה הולמת את נסיבות המקרה בכללותו, לרבות עברו התעבורתי של הנאשם, וזאת אף בהינתן ההליך הטיפולי שעבר הנאשם שהרי "הגם שישנה חשיבות לשיקולי השיקום, הם אינם חזות הכול, ובצדם ניצבים שיקולי הגמול וההרתעה" (ע"פ 5376/15 **ניסים ביטון נ' מדינת ישראל** (11.2.2016)); רע"פ 7150/21 **בניהו מנשירוב נ' מדינת ישראל** (28.10.2021)) ועל בית המשפט לבחון גם שיקולים נוספים מעבר לסיכויי השיקום ובכלל זה הלימה והרתעה. בעניין זה לא ניתן להתעלם אף מהעבר התעבורתי הכולל הרשעה בעבירה שעניינה נהיגה בשכרות וכן נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים ונהיגה בקלות ראש.

18. התוצאה היא שאינני סבור שזהו המקרה הנכון להארכת המאסר המותנה. עם זאת, סיכויי השיקום הם נימוק ראוי להקלה עונשית בתקופת המאסר בעבודות שירות שתוטל. בכך ניתנת גם תשובה לטענה לפיה ענישה בעבודות שירות תגרום לרגרסיה ותפגע בשיקולי השיקום. אם אכן מדובר בשיקום כה שברירי אשר עונש מאסר קצר בעבודות שירות עלול להורידו לטמיון, אפשר שהוא אינו מצדיק כלל התחשבות (ראו: "מסופקני, אם תהליך שיקום שיתמוטט בקלות, בעקבות עונש מאסר לתקופה קצרה, הוא כזה שראוי ליתן לו משקל ממשי בקביעת העונש" (ע"פ 2421/21 **אוראל ברמי נ' מדינת ישראל** (7.7.2022), פסקה 10)). ואם כך הם פני הדברים ביחס לעונש מאסר ממש, אזי קל וחומר ביחס לעונש בעבודות שירות.

סיכומו של דבר. דעתי היא שאין מקום להארכת המאסר המותנה.

19. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את העבר הפלילי הנקי אך מנגד את העבר התעבורתי הכולל עבירות חמורות של נהיגה בשכרות, נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, נהיגה בקלות ראש וכן עבירות רבות נוספות. מנגד הבאתי בחשבון את סיכויי השיקום, אשר מקובל עלי כאמור שהוכחו. הבאתי עוד בחשבון את גילו, את נסיבות חייו, את חלוף הזמן ואת קבלת האחריות והחרטה שביטא. כל אלו יביאו להקלה לא מבוטלת הן בעונש שיוטל והן בכך שאורה על הפעלת המאסר המותנה בחפיפה. אכן ככלל יש להורות על הפעלת מאסר מותנה במצטבר לעונש המוטל (סעיף 58 לחוק העונשין) ואולם במקרה זה ראיתי להורות על חפיפתו וזאת בשל סיכויי השיקום, חלוף הזמן ובמיוחד בשל הרצון להתאים את העונש הכולל לנתוני הנאשם ולהימנע ממצב בו ענישה מחמירה מידי תגרום פגיעה בלתי מידתית על רקע מכלול הנתונים.

20. ביחס לרכיב הפסילה אינני סבור שיש מקום להקלה עד כדי הימנעות מפסילת רישיון, לא כל שכן הימנעות מהפעלת עונש הפסילה המותנית. עברו התעבורתי של הנאשם מכביד והוא חטא בעבר במספר עבירות תעבורה

חמורות המבטאות זלזול בחוקי התנועה וגרימת סיכון למשתמשי הדרך. יש לזכור בעניין זה שהנאשם לא רק נהג בזמן פסילה, אלא לא ציית לשוטר ונמלט מהמקום בנסיעה וכן שנתפס מחזיק סמים (לפסילה בעבירות סמים כרכיב עונשי, להבדיל ממניעתי, ראו: ע"פ 4201/13 **עבד אל רחמן שרכס נ' מדינת ישראל** (29.5.2014)). לא התעלמתי מחשיבות הרישיון עבור הנאשם ואולם העונש ההולם במקרה זה אמור לכלול פסילת רישיון לתקופה לא מבוטלת ולשקף בכך את חומרת העבירה, העבר התעבורתי, הצורך בהתרעה ובהגנה על שלום משתמשי הדרך. כמו כן עליו לשקף את עיקרון ההלימה. עם זאת, אף בעניין זה אביא בחשבון את שיקולי השיקום וזאת בשל העובדה שהנאשם יתקשה בעבודתו ללא רישיון נהיגה וזו חשובה לשיקומו (לשיקולי שיקום בעונש פסילה ראו: רע"פ 370/23 **אור כהן נ' מדינת ישראל** (24.1.2023), פסקה 10).

21. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר.

ב. אני מפעיל מאסר המותנה בן 3 חודשים מפ"ל (תעבורה עכו) 11281-11-16 (גזר הדין מיום 6.6.19) וזאת **בחופף** לעונש שהוטל.

ג. סה"כ יישא הנאשם עונש מאסר בן 3 חודשים וזאת בעבודות שירות בהתאם לחו"ד הממונה. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי העונש ביום 21.9.23 במתחם כלא מגידו. מובהר לנאשם לעליו לבצע את העבודות לשביעות רצון הממונה ואם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיען והוא יישא ביתרת התקופה בבית מאסר.

ד. אני מעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן למשך 18 חודשים. הוסבר לנאשם שעליו לקיים את הוראות שירות המבחן וכי הפרה של צו הפיקוח עלולה להוביל להפקעתו ולהטלת עונשים נוספים.

ה. פסילה למשך 12 חודשים מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה.

ו. אני מפעיל פסילה מותנית בת 6 חודשים מפ"ל (תעבורה עכו) 11281-11-16 (גזר הדין מיום 6.6.19) וזאת באופן ששלושה חודשים יצטברו לפסילה שהוטלה והיתרה תחפוף.

סה"כ מוטלת על הנאשם אפוא פסילה בת 15 חודשים.

ז. קנס בסך 3,000 ₪. הקנס ישולם ב-6 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.11.23 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד מהתשלומים במועדו תעמוד היתרה לפירעון מידי.

את הסכום יש לשלם ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

עמוד 6

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

להמציא את גזר הדין לשירות המבחן וכן לממונה על עבודות השירות.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט תמוז תשפ"ג, 18 יולי 2023, בהעדר הצדדים.